

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krome (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXII.

V Celovcu, 5. februarja 1903.

Štev. 6.

Žitne cene.

Iz Dunaja nam prihaja vesela vest! Državnemu zboru se je predložil kot oddelek pogodbe z Ogersko tudi nov tarif za colnino. In ta tarif, skoraj ni dvojbe da ga državni zbor sprejme, bo za naše kmete, ki živé ob poljskem delu, velika pomoč. Nova colnina bo zdatno višja, kakor je bila stara, in s pomočjo te opore je upati, da si bodo kmetje z boljšimi žitnimi cenami zopet mogli pomagati iz blata, v katero so zabredli.

Na pšenici je bilo colnine zdaj 3.57 K, bo v bodoče 7.50 K, rži 3.57 K, v bodoče 7 K, ječmen 1.79, v bodoče 4 K, ovsu 1.79 K, v bodoče 6 K, na sadji bode v bodoče 2 K, goveji živini (volih) 35 K, v bodoče 60 K, (kravah) 7 K, v bodoče 30 K, svinjah 7 K, v bodoče 12 do 22 K, konjih 23 K, v bodoče 50 do 100 K.

Ne naenkrat, pa polagoma se bo na podlagi nove colnine žitna cena vzdignila, tako je upati, približno na ceno, ki jo je imelo pred leti.

Spomnimo se žitnih cen, kakor so bile nekdanj, in sicer cen, ki so veljale počez v letu:

	pšenica,	rž,	ječmen,	oves,
1872	14.50	8.80	8.30	6.90
1873	16.60	11.60	10.40	7.20
1874	14.30	11.60	11.10	9.40
1875	10.70	8.70	8.90	8.60
1876	12.—	9.50	9.90	9.40
1877	13.60	10.—	10.50	7.80
1878	11.80	7.90	10.10	7.—
1879	12.30	8.20	10.10	6.60
1880	13.40	10.30	10.20	7.40
1881	13.40	10.60	10.70	7.40
1882	12.10	8.70	10.20	7.60
1883	11.—	8.30	10.60	7.10
1884	9.80	8.70	11.—	7.50
1885	9.—	7.70	9.20	7.20
1886	9.30	7.20	9.20	6.80
1887	8.10	6.90	8.90	6.30
1888	8.20	6.40	8.80	5.80
1889	8.67	7.19	9.52	6.68
1890	8.91	8.12	9.48	8.07
1891	10.72	9.41	8.57	7.05
1892	9.70	8.67	8.25	6.18
1893	8.56	7.—	8.81	7.02
1894	7.66	5.99	8.96	6.99
1895	7.46	6.47	8.56	6.73

	pšenica,	rž,	ječmen,	oves,
1896	7.82	7.01	8.26	6.61
1897	10.80	8.05	9.52	6.62
1898	12.38	9.01	9.78	7.03
1899	10.—	8.—	8.50	6.60

Zdaj imamo v deželi navadno ceno za pšenico 8, rž 7, oves 6.50, ječmen tudi tako; nekdanj pa je pšenica stala 14, rž 11, oves 9 in več; primanjkljaj pri ceni mora kmet tembolj čutiti, ker so stroški tako silno narasli: drage jedi, mnogi stroški v občinah in v deželi, dragocene stavbe v občini in drugo. Položaj je postal tak, da vsakdo uvidi: tako ne more dalje.

Dvomljivo je sicer, bode li nova colnina nam res povzdignila cene v ti meri, kakor upamo. Če, potem bo po uveljavi tega tarifa v neki dobi cena povzdignila se pri pšenici za 2 kroni, torej od 8 na 10, pri rži za 1.5 K, torej od 7 na 8.50 K, na ječmen za 1.25 K, torej od 6.50 na 7.75 K, na ovsu za 2.25 K, torej 6.50 na 8.75 K. Položaj Avstrije pa ima svojo posebno obliko. Ko bi mi žito uvažali od zunaj, kakor Nemčija, bi se sevé cena tako povzdignila. Tako pa vso Avstrijo oskrbuje Ogerska, in Ogerska od nas ni ločena s colnino. Žito zajema mnogo prostora in ima veliko težo, vsled tega je vožnja v daljavo draga in Ogerska je prisiljena, žitne pridelke oddajati sosedni Avstriji. Torej našega kmeta ta colnina varuje le pred srbskim in rumunskim žitom, nikakor pa pred Ogerskim, in vseh bo bržkone tak, da se bo cena žita vzdignila neznatno, da pa bomo v slučajih, ko na Ogerskem ne bo dobro obrodilo, imeli veliko večjo menjavo žitne cene, kar je za mlinarje in obrtnike (peke) zelo nevarno.

Nekaj se je storilo, a še le čas bo pričal, ali bo ta pomoč hvale vredna ali ne.

Národnostne in verske razmere v Avstriji.

Podatki zadnjega ljudskega štetja iz l. 1900. so zdaj večinoma znani. Žalibog smo to desetletje Slovenci med vsemi avstrijskimi národi najmanj napredovali. Vzroki so lahko umljivi, kajti za ljudsko štetje po Slovenskem so bili poverjeni naši najbolj zagrizeni nasprotniki, ki so nas seveda mnogo prekrstili ali v Nemce ali pa Italijane. Nič naj

nas torej ne plaši tako neznatno pomnoževanje našega národa, kajti prepričani bodimo, da nas je mnogo več, nego so nas našeli in zato tudi naših nasprotnikov mnogo manj, in mislimo si, papir je potrpežljiv.

Pustimo za zdaj to in preidimo k razmerju prebivalstva po národnosti in veri v Avstriji in sicer v splošnem. Avstrija šteje 15.494.285 Slovanov (to je 60.5 odstotkov, 9.170.939 Nemcev (to je 3.7 odstotkov. Ti se razdelé po veri in sicer je 20.660.279 rimskih katoličanov, 3.134.439 grško-katoliških (unijatov), 606.764 pravoslavnih, 494.011 protestantov, 12.837 starokatoličanov, 1281 mohamedancev, 1.224.899 židov, 9944 raznih ver in 6149 brezvercev.

Po posameznih deželah je prebivalcev in sicer: na Češkem 3.933.321 Slovanov in 2.337.013 Nemcev. Od teh je 576.099 rimsko-katoliške, 397 grško-katoliške (unijatske), 38 pravoslavne, 91.741 protestantovske, 10 staro-katoliške, 1 mohamedanske in 11.988 judovske vere, 23 raznih drugih ver in 126 brezvercev.

Galicija in Lodomerija z mestom Krakov ima 7.072.165 Slovanov in 211.752 Nemcev (torej 3.9 odstotkov). Od teh je 3.350.512 rimsko-katoliške, 3.104.103 grško-katoliške (unijatov.) 2233 pravoslavne, 54.331 protestantovske, 69 staro-katoliške, 1 mohamedanske in 811.371 judovske vere 2100 je raznih drugovercev in 219 brezvercev.

Bukovina ima 325.251 Slovanov, 159.486 Nemcev, 229.018 Rumunov in 9516 Madžarov. Od teh je 86.556 rimskih katoličanov 21.388 grških katoličanov (unijatov), 500.262 pravoslavne vere, 19.272 protestantov, 10 staro-katoličanov, 3 mohamedanci in 96.150 judov; 4414 je raznih drugovercev in 40 brezvercev.

Koroška ima 90.495 Slovanov in 296.960 Nemcev in nemčurjev. Od teh je 346.598 rimsko-katoliške, 65 unijatske, 31 pravoslavne, 20.383 protestantovske (sami Nemci), 9 staro-katoliške, 212 judovske vere; 14 je brezvercev in 12 raznih drugih ver.

Štajerska ima 410.264 Slovanov in 902.343 Nemcev in nemčurjev. Od teh je 1.339.241 rimsko-katoliške, 117 unijatske, 850 pravoslavne, 13.159 protestantovske (sami Nemci in nemčurji) vere; 284 staro-katoliške, 362 mohamedanske in

PODLISTEK.

Kupica žganja.

Šel sem nekega dné — pripoveduje mi prijatelj R. — peš po svojih opravkih po deželi. Utrujen od dolgega pota, vsedem se poleg ceste v senco, in ko čez nekaj časa nek voz po cesti prileze, naprosim voznika, da bi me za majhne denarce vzel na voz. A voznja ni bila ravno prijetna; voz visoko nabasan z raznovrstnim blagom, cesta slaba, konj samo jeden vprežen, ki je počasi stopal in težko vlekel, da sem se kmalu naveličal voznje. Stopil sem raz voz in šel peš zraven voznika.

Bil je še mlad in čvrst mož, na njegovem licu sta cvetela zdravje in zadovoljnost in v očeh je bilo zapisano z jasnimi črkami, da sta v njegovih prsih shranjena dobra vest in blago srce. Po vseh vaseh, skozi katera je naju peljala cesta, imel je ali kaj naročiti ali pa so mu ljudje naročevali, in nikjer nisem slišal, da bi se bil kedo zoper njega pritožil, ali mu očital kako nemarnost ali krivico. Čez nekaj časa, hodila sva že dobro uro drug zraven drugega, sreča naju človek, ves raztrgan, zabuhlega obraza in sklonjene hoje, kakor bi nosil Bog ve kaj težkega na hrbtu. Memogrede pozdravi voznika, a videl sem, da omahuje, kakor kdor je preveč pil; voznik pa se mu ljubo in prijazno posmeja, da se nisem mogel dosti načuditi. „Jeli ta človek Vaš prijatelj?“ vprašam voznika. „Ta mož moj prijatelj?“ odgovori on. „On je moj učitelj in dobrotnik.“

„Učitelj in dobrotnik?“ ponavljam jaz in ga debelo gledam.

„To se vam, čudno zdi?“ mi smeje voznik odgovori, „in vendar je gotovo in resnično; seveda on za to sam ne ve. Francej Lip, tako mu je namreč ime, je bil moj šolski tovariš. Najini stariši stanovali so pod jedno streho, in v istem letu sva bila midva pri prvem sv. obhajilu. A Lip bil je že tačas precej razposajen in ko je nekoliko odrasel, privadil se je prav kmalu postopanja in lenarenja. V začetku se nisem veliko pečal z njim; jedno leto pa je nanese, da sva prišla oba v eno in tisto službo. Prvi dan, ko gremo na delo, postane Lip in kar je bilo ostalih hlapcev pred neko gostilno, gredo zaporedoma noter in vsak izmed njih naroči si kupico žganja. Jaz obstojim pred pragom in ko premišlujem, ali bi šel za njimi v gostilno ali naprej po potu, začno me klicati, da naj grem za njimi. „Pustite skopuha“, zadere se Lip, „naj ga zlod nese, kamor hoče. Ako si prihrani groš, misli, da bo s časom bogat kakor kralj Salomon.“

Tovariši seveda vsi v smeh, mene oblije rdečica, stopim pa le v gostilno. Ko pa pridem potem na polje, kjer smo delali, rojijo mi Lipove besede cel dan po glavi in mi stoji cel dan pred očmi. Res da, sem si mislil, groš sam na sebi je mala reč, a vsako jutro na žganju groš zapiti, skozi celo leto vendar precej znese, znese kakor sem izračunil 36 kron 30 beličev! Šestintrideset kron in 30 beličev! Ti ljubi Bog, koliko denarja je to, in kaj bi si lahko z njim vse kupil! Te in jednake misli so me predramile in pripeljale k blagostanju. Spoznal sem, da je nespametno, sramovati se do-

brega in nisem nikdar več šel v gostilno; kar bi sicer na žganju zapil, dejal sem na stran in v kratkih letih pogodil sem se z voznikom, katerega naslednik sem, in sem prevzel njegovo blago in imetje. Od takrat gledal sem skrbno na vsaki groš; nobenega nisem po nepotrebnem zavrgel; Lip pa se je v pijančevanju bolj in bolj pogrezal.

Kam sva oba prišla, sami dobro vidite in lahko razsodite. Raz Lipa cape visijo, vidno se je postaral in vsak poštenjak se ga ogiba; meni gre pa dobro, zdrav sem ko riba in kjer koli hodim, ohranijo me ljudje v dobrem in prijaznem spominu. Njegova nesreča je kupica žganja, katera vsako jutro izpije; moja sreča je pa groš, katerega vsako jutro prihranim.“

S—

Smešničar.

* **Prelomljena obljuba.** Žena (izvanredno rejena): „Anton, kako si postal mrzel proti meni, kako si se spremenil v zakonu! Ravno mi je prišlo zopet pismo v roke, katero si mi pisal pred zakonom, in v katerem mi obljubuješ, da me boš vedno nosil na rokah, če postanem tvoja žena. Slabo izpolnuješ svojo obljubo!“ — Mož: „Draga moja, tega nisem mogel takrat vedeti, da boš kdaj tehtala 120 kilogramov.“

* **V gostilni.** Prvi mož (še le nekaj dni oženjen): „Jaz moram domu, se bojim, da moja žena že spi.“ — Drugi mož (že več let oženjen): „Jaz pa še ne grem, se bojim, da moja stara še bdi in čaka — s pridigo.“

2283 judovske vere, 184 je brezvercev in 50 raznih drugovercev.

Kranjska ima 475.302 Slovanov in 28.177 Nemcev (t. j. 5,6 odstotkov). Od teh je 506.916 rimsko-katoliške, 475 unijatske, 289 pravoslavne, 413 protestantovske (Nemcev), 3 staro-katoliške in 145 judovske vere; 16 je drugovercev in 11 brezvercev. (Konec sledi.)

Dopisi.

Podkarnos. (Odhod.) V petek dné 30. prosinca t. l. je nas zapustil ljubljani naš dušni pastir, milostljivi gospod prošt Anton Trobeš, sedaj infilirani prošt in župnik v Tinjah. Deloval je tukaj 12 let in 7 mesecev z vso vnemo in gorečnostjo za cerkev in sv. vero katoliško. Zapustil je v cerkvi in v župnijskem uradu vse v najlepšem redu. Veliko, veliko je storil za lepšavo naše cerkve, žrtvoval in daroval veliko tudi iz svojega žepa; cerkveno uro s krasnim bitjem je na pr. do celega sam iz svojega plačal. Tudi za šolo, ko so dozidovali novo šolsko poslopje, je daroval okoli 2000 kron iz svojega. Tako si je postavil tukaj Podkarnosom trajni spomin; pa tudi v naših srcih mu je zagotovljen hvaležen spomin za ves njegov veliki trud v pastirjevanju, za vso njegovo požrtvovalnost za cerkev in šolo. Naj sprejema milostljivi gospod tem potom našo iskreno zahvalo za brezštevne dušne in gmotne dobrote, katere je nam delil; naj mu mili Bog povrne, naj mu ohrani ljubo zdravje do skrajne meje človeškega življenja, da bode tudi v Tinjah mogel blagonosno delovati v svojem domačem rojstnem kraju mnogo mnogo let!

Galicijska. (Točnost pošte.) Zanimalo bi nas, če bi nam tukajšnji c. kr. poštni urad odgovoril na to-le vprašanje: Kako je mogoče, da dopisnica s poštnim pečatom „Klagenfurt 20. I. 11 V“ ter pravilnim naslovom, ne da bi romala po drugih poštah, kar se pogostokrat zgodi, nosi pečat „Galizien in Kärnten 24. I. 03.“? Odtod je prišla dopisnica 25. I. 03 na pošto, v katerega okraju adresat biva. Za danes povemo le toliko, da je dopisnica imela nujno obvestilo radi shoda v Galiciji, ki bi se imel vršiti dné 25. januarja. — Obrnili smo se o tej zadevi na c. kr. pošto ravnateljstvo v Gradcu, da nam ta „čudež“ pojasni!

Globasnica. (Zborovanje.) 15. februarja se vrši shod tukajšnje podružnice sv. Cirila in Metoda in ustanovni shod kat.-slov. izobraževalnega društva. Igrali se bodete dve igri „Lurška pastirica“ in „Vedeževalka“. Sodelovalo bo tudi vrlo pevsko in tamburaško društvo „Gorotan“ iz Šmihela. — Začetek je ob treh popoldne. Vstopnina znaša 30 v, za sedeže 60 v. Slovenci, rodoljubi, pridite prav mnogoštevilno in pokažite, da tudi v Globasnici slovenski živelj ne dremlje!

Globasnica. (Nova slovenska posojilnica.) Vpisala se je v zadružni register z odlokom od dné 15. jan. t. l. „Posojilnica v Globasnici, registrovana zadruga z neomejeno zavezo“. Namen društva je, da se po vzajemnem zaupu (kreditu) zadružnikom z denarnimi posojili pri gospodarstvu in obrtniki pomaga in da se oni tudi k varčnosti vzbujajo. Zadruga temelji na pravilih od dné 30. novembra 1902. Načelstvo obstoji iz ravnatelja in iz sedem udov načelstva. Tačasni udje načelstva so: Franc Zankl p. d. Turner v Malivasi, predsednik; Jožef Konrad p. d. Konrad v Štebnu, predsednikov namestnik; odborniki: Janez Jekl, župan v Globasnici, Jožef Harich p. d. Vračko v Globasnici, Jernej Konečnik p. d. Božjak v Globasnici, Janez Eržen p. d. Humičič v Štebnu. Načelstvo podpisuje v imenu zadruge na ta način, da se podpišeta dva uda pod firmo, katera naj bo pisana ali pa s pečatom natisnjena. Javna naznanila zadruge se bodo objavljala na zadružni naznanilni deski posojilnice v Globasnici v teku štirinajstih dnij.

Št. Vid v podjurski dolini. (Velika dobrotnica.) Uršula Jan, zakotnica na p. d. Lindofarjevi kmetiji na Gorcah, izročila je g. župniku 1600 kron s tem namenom, naj se napravi pri farni cerkvi pobožnost Božje glave v postnem času. Dokler se ne bo napravila ustanova za to pobožnost, naložil se je denar v hranilnico, ker hoče imenovana dobrotnica za leto še posebej plačati 60 kron v ta namen. Tako bodemo imeli pri naši farni cerkvi sv. Vida vsako leto lepo pobožnost, Lindofarca pa bode nam faranom ostala še po njeni smrti vedno v blagem spominu. Lepa hvala tej veliki dobrotnici.

Št. Lipš pri Rajneku. (Razno.) Že davno smo želeli št.-Lipšani novega belega mašnega plašča, ker je bil stari že raztrgan in zamazan. Letos se nam je ta želja izpolnila. Požrtvovalnosti faranov se nam je zahvaliti, da imamo sedaj lep nov plašč. Le občudovati je bilo treba ljudi, kako so radi darovali v ta namen; vsak je bil vesel, da je mogel k temu kaj pripomoči; iz velikih in malih darov se je nabralo, tako da imamo sedaj nekaj novega pri naši službi božji. Iz tega se vidi, da ljudstvo še vedno rado kaj žrtvuje za svojo cerkev. Najpri-

srčnejša zahvala faranom! — Kakor drugod, imamo tudi tukaj hudo zimo. Pri pogrebih se je videlo, kako so kapljice blagoslovljene vode, ki so letele v grob, med potom zmrznile. Tudi mašniku je vino v kelihu zmrznilo. — Ta mraz je nam pobral tudi našega večletnega občinskega slugo in mrliškega ogleda Janeza Höferriga. Ko je prišel dné 22. jan. v Št. Lipš ogledat tri mrliče, je med potjo domov od mraza oslabil in ob cesti obležal, na pol zmrznjenega so ga prepeljali k županu Bl. Huditan p. d. Haberl-u, kjer se je še malo zavedel in še sam mrtvaško svečo vzel v roke, a kmalu na to preminul. Torej tri mrliče ogledal in sam še isti dan mrtev. Ne vemo ne ure ne dneva!

Iz vrbske okolice. (Učitelj — fabrikant nemških napisov.) Na kaj učiteljski vse pridejo, če so prevzeti za ljubo nemščino! Ne daleč od Vrbe imamo učitelja, ki dela napise na hiše, na križe, slika celo deščice, sev vse v nemškem jeziku, ter jih obesi temu ali onemu rokodelcu nad duri. Ali je tako marljiv in prijazen? No, no! Marljiv in prijazen? sedanji učitelj? in celo kmetu, rokodelcu? Vzrok je drugi! Vrabcí že čivkajo po vseh strehah, da stori učitelj to le zategadelj, da razširja v slovenski vasi blaženo nemščino. Najrajši bi celo vas z nemško barvo pomazal. Če pride tujec v našo slovensko vas, bo moral strmeti, da je na zunanje vse tako pristno nemško!

Iz okolice vrbskega jezera. (Nemška vsiljivost.) Da smo mi tako dolgo spali! Koliko ljulike nam je med tem vsejal nasprotnik. Vzemimo Vrbo in okolico, sploh okolico vrbskega jezera: slovenska je, a kaj zapazimo povsod na vsakemu razpotju, pri vsakemu križu, dà, skoro na vsakem priprtnem drevesu? Deščico z nemškim napisom. Ne greš četr ure daleč, in po pet in deset deščic te jezi s svojimi predrzno-tujimi napisi. In kako so spačena pristno slovenska imena! (k Jezercu — zum Jesserzsee; v Sekiro — nach Seekiren itd.) In čisto nova imena so znašli, ki naj služijo ponemčevanju in reklami. Povsod imamo „Teufelsgraben, Freudenhöhe“ itd., čeravno ima slovenski kmet za vsako njivo, gozd, jarek in hrib pristno slovensko ime! A kdo ga potem vpraša? Židovsko-nemška reklama vpije po svoji volji! Če bi mi Slovenci prehiteli nasprotnike vsaj na tem polji! Če bi „Slovensko planinsko društvo“ bilo prvo na mestu, koliko narodnih svetinčic bi rešilo! Kajti ljudstvo se bo teh novih imen in napisov na deščicah sčasoma navadilo ter bo pozabilo stara pristna in lepa imena. Jih je itak že veliko pozabljenih.

Gozdanje. (Izobraževalno društvo) hočemo ustanoviti tudi tu. Vsi, ki se za to zanimajo, posebno pa sosedi in farani, naj pridejo v nedeljo dné 8. svečana ob 3. uri popoldne v gostilno k Neuwirtu na Gozdanjah. Tam se bomo posvetovali o tem prekornem društvu, ter nazadnje telefonirali št.-Jakobčanom, da so Gozdanjčani tisti, ki so kot prvi sledili vzgledu Rožanom, če ne bo nas kaka druga fara prehitela! — „Mir“-ovi bralci bodo gotovo sožalno zdihovali: Ubogi Gozdanjčani! Kako more te gorjance trpinčiti letošnji hudi mraz! Pa bodite potolaženi! Najhujši mraz je bil pri nas — 11 stopinj!

Kanalska dolina. (Število rojenih, poročenih in umrlih leta 1902.) Po posameznih farah izkazujejo to sledeče številk:

Fara	rojnih		poročenih		umrlih	
	zakonskih	nezakonskih	zakonskih	nezakonskih	zakonskih	nezakonskih
Trbiž	46	15	15	42		
Vrata	27	3	5	22		
Kokovo	40	4	9	24		
Rabelj	24	2	10	15		
Žabnice	32	2	2	18		
Ovčjasov	14	2	3	5		
Ukve	6	1	6	17		
Naborjet	20	2	6	18		
Lipaljavas	15	2	1	16		
Pontabelj	21	6	6	15		
Vkup	245	39	63	192		

Pristavimo temu nekatere opazke. Prvič se razvidi, da je v naši dolini razmerje med zakonskimi in nezakonskimi otroci dosti ugodno; morda na Koroškem najugodnejše, ker pride na 100 rojenih otrok samo blizo 16 nezakonskih. Temu so vzroki razni. Najbližji vzrok je pač kolikor toliko npravno življenje. Drugi vzrok so mala gospodarstva, ki jih ena družina navadno lahko oskrbuje in ni treba mnogo poslov; nasprotno gre veliko mladih ljudi na zunaj — s trebuhom za kruhom. Slednjič bi še omenil, da tukajšnji ljudje o prednosti deviškega stanu pred zakonskim niso dosti prepričani ter silijo v zakon, naj že bo potem kakor hoče, ali dobro ali hudo. — Jako ugodno je bilo tukaj v minulemu letu zdravstveno stanje, ker jih je izmed 8268 (toliko duš šteje namreč naša dolina) umrlo samo 192, rojenih pa je bilo 284. — Proč od Rima šel je samo eden — nazaj k Rimu in v naročje sv. cerkve se jih je vrnilo 5.

Bekštanj. „Paradiž koroške dežele za pivec“ — je gotovo naša bekštanjska občina pri Beljaku.

V vsakem kotu gostilna, katera kakor pajek željno na muho preži! Pri župnijski cerkvi v Štebnu tri, v Maloščah štiri, v Teharčah, ki šteje komaj 150 duš, dve taberni in tako dalje na Brnici in v Ločah, v Bačah in v Pogorjah! Ako bi vsaka gostilna enako dobro pogostovala z jedjo in pijačo, z muziko in plesom, da bi poštemim „cehmanom“ ne bilo treba še tisti dan v druge taberne pogledati, potem bi naš dobri pivec prav celi mesec dnij potreboval, preden da vse gostoljubne gostilničarje obiše in obhodi. Vseh gostilnic skupaj je torej eden in trideset! Zares lepo število za našo lepo bekštanjsko deželico! Kako lahko in brž, kedar hoče, si torej tukaj vsakdo, ki je lačen in žejen, opomore in vsaj svojo sušo ugasi! Vrh tega je pa vendar še slišati, da se bodo letos zopet nove prošnje pri c. kr. okr. glavarstvu v Beljaku vložile za to gostoljubno in človekoljubno obrt. Oj, prečastiti gosp. Jurij Trunk, glas vpijočega v puščavi, povzdigni zopet kmalu svoj svarilni glas svojim rojakom zoper njih najhujšega sovražnika, zoper „alkoholizem“!

Žganje pogubi jih več,
Kakor kuga, glad in meč!

Družba sv. Mohorja na Koroškem leta 1902.

Geslo: „Mohorjevih udov število je verskega in slovenskega duha merilo.“
Koledar za l. 1903.

(Dalje.)

80.046 udov šteje letos Mohorjeva družba; to je 3936 več kakor lani. Če primerjamo število udov po posameznih škofijah, kakor jih je „Mir“ že navedel, vidimo, da smo v 9. lepo napredovali za 4156 družnikov, v 7. pa nekoliko nazadovali (za 220 udov). — Glavni četi pošiljata v mogočno Mohorjevo armado leto za letom ljubljanska in lavantinska škofija, koder biva nad dve tretjini vseh Mohorjanov. V obeh se kaže lep napredek, ker ima ljubljanska škofija 1726, lavantinska 1637 udov več! Za njima stopa najbližje k rška s 357 in tržaško-kopska vladikovina z 227 udi nad prejšnjim številom.

Razmerje po koroških slovenskih dekanijah.

Dekanija	leta 1901.	leta 1902.
1. Dekanija Beljak	456 udov,	471 udov,
2. „ Borovlje	744 „	763 „
3. „ Celovec	481 „	494 „
4. „ Dobrlavas	884 „	1028 „
5. „ Pliberk	1111 „	1191 „
6. „ Rožek	614 „	601 „
7. „ Spodnji Dravograd	196 „	195 „
8. „ Št. Mohor	401 „	403 „
9. „ Tinje	484 „	487 „
10. „ Trbiž	175 „	151 „
11. „ Velikovec	549 „	628 „
12. Po raznih dekanijah	45 „	39 „

Iz navedenih števil razvidimo, da je bilo stanje družbe na Koroškem l. 1901. došlo na 6208 udov, l. 1902. pa na 6565 družnikov. Občen napredek tedaj iznaša 357 novih Mohorjanov. Prav lepo in hvalevredno se je postavila dekanija Dobrlavas. Nismo torej zastoj skozi 6 let vedno in vedno dregali. Njej sledi z lepim številom (80 udov) dekanija Pliberk in (z 79 udi) dekanija Velikovec. Največ pomanjkanja zapazimo v dekaniji Trbiž, kjer je število padlo za 24.

Po pojedinih župnijah v slovenskih koroških dekanijah je stanje Mohorjevih udov za leta 1902 sledeče:

1. **Dekanija Beljak.** Beljak in Perava 80 (— 21), Zila 56 (+ 1), Šteben pri Bekštanju 86 (+ 15), Loče 80 (+ 14), Brnca 52 (+ 2), Št. Lenart pri sedmih studencih 71 (+ 5), Podkloster 46 (— 1).

Vseh udov v tej dekaniji je 471 (+ 15). Omeniti je treba napredek v Štebnu, v Ločah in Št. Lenartu. Če bomo v drugih krajih le količkaj napredovali, se nam Beljaških razmer nikoli ne bo treba bati. Letos tudi v Beljaku pričakujemo napredka, ker je tam slovenski kaplan in v Peravi poseben dušni pastir, kojima je družba gotovo pri sre.

2. **Dekanija Borovlje.** Kotmaravas 57 (+ 9), Bilčoves 74 (.), Sveče 139 (+ 8), Št. Janž v Rožni dolini 74 (+ 1), Kapla v Rožu 81 (+ 1), Slov. Plajberg 40 (.), Ljubelj 20 (.), Borovlje in Podljudelj 55 (+ 1), Sele 82 (+ 4), Glinje 26 (+ 5), Bajtišče 13 (— 2), Žihpolje in Golšovo 54 (— 2), Šmarjeta v Spodnjem Rožu 48 (.).

V celi dekaniji se je zvišalo število udov za 19. 7 župnij je napredovalo, 2 neznatno nazadovale, druge pa so ostale na svoji prejšnji stopinji. Dekanija je obširna in želebi bi bilo, da bi se spodnji Rožani malo bolj postavili.

3. **Dekanija Celovec.** Celovec 216 (— 12), Št. Rupert 5 (+ 2), Vetrinj 18 (+ 6), Hodiše 59 (— 6), Škofiče 48 (+ 8), Otok 22 (— 3), Dholica 60 (+ 2), Poreče 15 (+ 1), Breza 28 (.), Gospa Sveta 14 (+ 10), Krnski Grad 2 (+ 2), Št. Jurje 3 (.), Tigrče 1 (.), Čajnce 3 (.).

Vseh udov v celovškem okraju je 494, dočim jih je bilo prejšnje leto 481, toraj zdaj 13 več. Na

vrhuncu stoji „nemški“ Celovec! Kaj neki bojo letos zopet rekne na to „Freie Stimmen“? Da je v mestu samem 12 udov manj, to nas nikakor ne vznemirja; morda jih bo pa letos zato 24 več. Kar so znabiti Hodiše izgubile, smo pridobili v Vetrinju. Skupno za 18 družnikov ste napredovali župniji Škofiče in Gospa Sveta. Še niso izumrli Slovenci v Gospi Sveti. (Dalje sledi.)

„Telefonska poročila.“

Geslo: „Udri, udri, mah na mah!“

Globalnica. Zenklu in Spornu ugasnila je tista velika „luč“, o katereji sta pred leti pridigovala našim ljudem. Pa tudi leščerba jima v zadnjem času že pojema. Prosila sta že Velikovčane, da bi jima pomagali z „elektriko“. Žalibog jim tudi ti ne morejo pomagati, ker so sami v temi. Kakor pa poročajo, jima bo „Korl iz Roža“ prižgal novo luč, da bota zopet lahko rovala.

Št. Jurij na Zilji. Zdravstveno poročilo, da je naš ljubi Korl že precej okreval in da se kmalu zopet vrne k nam, nas je silno razveselilo. Žalost nas le, da se ni zdravil pri nas. „Telovadil“ in „knajpal“ bi bil tudi lahko doma. Pripravili pa bomo 1. svečana, ko se vrne, slavnosten sprejem. V zadoščenje za razne „razžalitve“, katere mora letos prestati, mu povemo, da bomo vse „Mirove“ številke, v katerih stoji lepo ime „Korl“, dali vezati, da bodo še poznejši rodovi brali o njegovih zaslugah, da njegova slava prehitro ne ugasne.

Kotmaravas. Naš podžupan Movzar posebno vneto izvršuje dela krščanske usmiljenosti. Kakor namreč govorijo, vrača ljudem, zlasti vdovam, mnogo več, kakor je dolžan. Če treba, si dá to še sodnijsko potrditi.

Loče. Znani P. Lož je izmislil stroj, s katerim hoče slovenske odbornike metati iz slovenske posojilnice. Pri tem pa je oslabeled tako, da se zdaj nikamor več ne upa. Zlasti ženske zato tega moža pomiljujejo in pravijo, da bi mož porabil svoj stroj zato, da meče pijance iz gostilne.

Novičar.

Na Koroškem.

V Celovcu je bilo minulo leto rojenih 887, mrtvorojenih 27, nezakonskih 540; porok je bilo 173, neveljavni mešani zakoni 4; umrlo je 606 odrastlih in 288 otrok; samomorov je bilo 5; odpadlo jih je od katoliške cerkve 24.

Celovška tobačna tovarna je 1902. l. 26 milijonov smodk, 118 milijonov 567 tisoč svalčic (cigaret) in 10.175 meterskih stotov tobaka izdelala. V deželi se je izkupilo zato 3.135.327 K, izven dežele 3.500.727 K. Delavcem se je izplačalo 653.974 kron, delavcev je bilo koncem leta 1088.

Vojaški nabori na Koroškem se vršijo letos po sledečem redu: Meseca marca, dné 2. Prevalje, 3. Pliberk, 4. in 5. Velikovec, 6. Dobrlavas, 7. Železna Kapla, 9., 10., 11. in 12. Beljak, 13. Podkloster, 14. Trbiž, 16. Paternion, 17. in 18. Krka, 20. in 21. Breže, 23., 24. in 26. Št. Vid, 27. in 28. Borovlje, 30. in 31. ter 1. aprila Celovec (okolica). Meseca aprila: 2., 3. in 4. Trg, 6. Celovec (mesto), 7. in 8. Volsberg, 14. Št. Lenart, 15. in 16. Št. Pavel, 18. Kotiče, 20. in 21. Šmohor, 23. Sovodje, 24. Milštat, 25. Špital, 27. Zg. Bela, 29. Grajfenburg, 30. Kot.

Duhovske zadeve. Župnijo Nemški Grebinj je dobil tamošnji provizor g. Ferd. Mayer. — Mil. g. prošt A. Trobeš je bil na tinjsko prošt-nijo vmeščen dné 29. jan., č. g. Volbenk Serajnik pa na župnijo Št. Lipš dné 1. febr.

Osebné novice. Naš rojak, gosp. dr. Ferd. Müller, odvetniški koncipijent v Ljubljani, se bo poročil z gđ. Filipino Firbas, hčerjo notarja v Mariboru. — Častnim občanom imenovala je občina Labud č. g. župnika Matevža Žerjav-a, ki pastiruje že 25 let v labudski župniji.

Umrl je v Celovcu dné 2. svečana zjutraj vojaški kaplan č. g. Evgen Schleichinger po daljši bolezni na pljučih. Pokojnik se je porodil dné 1. novembra 1874 pri sv. Petru, škofija Jager na Ogerskem; v mašnika je bil posvečen dné 25. sušca 1897, za vojaškega kaplana v Celovcu je imenovan dné 1. grudna 1901. Blagi pokojnik je bil obče priljubljen. N. p. v m.! — V Maloščah je umrl sin tamošnjega učitelja, L. Mihorl, star 19 let.

Nagla smrt. V Beljaku, je zaporedoma dohitela tri osebe nagla smrt. Dné 24. januarja je umrl učitelj Jan. Paikert. Zadel ga je srčna kap. Isti dan zvečer je nagloma umrl trgovec J. Lang. Po noči istega dné je zadel kap načelnika južne postaje v Beljaku, g. Iv. pl. Metzgerich-a. Popoldne je bil še na sprehodu, zvečer v veseli družbi prijateljev.

Naše šolstvo. Na šoli v Pokrčah je razpisano mesto šolskega voditelja do dné 7. februarja. — V stalni pokoj je stopil nadučitelj S. Perne v

Pokrčah. — Na šoli v Kazazah podučuje kot učitelj tamošnji župnik Jurij Trunk. — Na šoli v Grebinju je razpisano mesto učitelja do dné 18. februarja. Slovenščine v razpisu ne zahtevajo. — Deželni šolski svet je pomaknil 11 učiteljev iz drugega v prvi, in 18 učiteljev iz tretjega v drugi plačilni razred. Po stanju od dné 1. januarja je 136 učiteljev in učiteljic v prvem, 204 v drugem, 240 v tretjem, plačilnem razredu. Provizorično je nastavljenih 155 učiteljev. Vseh učiteljev in učiteljic vkup je 865. — Na šoli v Porečah se je ustanovilo četrto, na šoli v Glinjah drugo učiteljsko mesto. — Za pomožnega učitelja na celovškem učiteljskem je imenovan vpokojeni šolski voditelj M. Artnak. Ta mož mora namesto nadzornika Prešerna učiti tudi slovenščino. Znano nam pa je, da Artnak zna prav slabo slovensko. Kako naj torej poučuje fante v slovenščini? G. Palla je s tem zopet pokazal pravo svojo „ljubezen“ do slovenščine!

Drobiž. Nova pošta se je odprla dné 1. februarja v Ledenici. Za poštarja imenovan je tamošnji posestnik Jos. Arnejc. — Med Grabštanjem in Galicijo se je vpeljala vozna pošta. — Radi davice so zaprli šolo v Vetrinju. — Vrbsko jezero je zdaj celo zamrznjeno. — Ponarejene kronske petake so zasledili v Celovcu. Torej pozor! — Telefonsko zvezo med Celovcem in Dunajem bodo napravili še letos. — Dné 17. januarja pogorela je žaga posestnika Blaža Komarja na Čajni. Škoda znaša 4000 K. — Ogenj uničil je tovarno za strešno opeko, last tvrdke Vidica in sodr. na Zilski Bistrici. Škodi v znesku 300.000 kron nasproti stoji zavarovalnina 180.000 kron.

Križem sveta.

O ta nova šola! V Avstriji je v desetih letih število mladih hudodelcev, to je mladeničev od 10. do 20. leta, ki so bili zaradi hudodelstev kaznovani, naraslo od 5983 na 7285. Kdo more tajiti, da k temu žalostnemu uspehu poleg slabe domače vzgoje ne pripomore tudi mnogo nova šola? Naš šolski zakon ne pozna niti v nedeljah in praznikih šolske božje službe, pač pozna obrtno nadaljevalne tečaje v nedeljah brez krščanskega nauka, in šola je ob času, ko se vrši v cerkvi božja služba.

V vojnem ministerstvu pripravljajo za državni zbor novo vojaško predlogo, ki bi se dveletni vojaški službi že precej približala. Dunajski časniki namreč poročajo, da v vojnem ministerstvu sestavljajo poročilo, katero navaja skušnjo o dveletni službi po drugih državah in kaže na posledice, ki bi se pokazale v Avstro-Ogerski. Kakor pravijo, bi se zdatno povečali stroški, ki bi ne bili v nikakem razmerju s koristmi dveletne službe. V vojaških krogih so pač nepristopni za zboljšanje kmečkih razmer.

Rast cerkve za vladanja Leona XIII. V 25. letih vladanja sedanjega papeža sta bila ustanovljena 2 patrijarhata, 13 novih nadškofij, 140 novih škofij, 2 opata nullius, 5 apostolskih delegacij, 50 apostolskih vikarijatov, 35 apostolskih prefektur. Potem so še ljudje, ki pravijo, da cerkev razpada ali da se je postarala.

Dvestoletnica Petrograda. Letošnje leto 29., 30. in 31. velikega travna bo obhajala Rusija 200-letnico svoje nove krasne prestolnice Petrograda, ki ga je zgradil car Peter Veliki. Ob tej priliki hočejo Petrogradčani v spomin zgraditi več krasnih hiš, novo vseučilišče, veliko bolnišnico, mestno hišo in 20 drugih šol. Stroški so proračunjeni na 12 milijonov rubljev. Omenjeni trije dnevi se bodo praznovali po celi Rusiji slovesno.

Koliko je Slovanov? L. Niederle piše v „Sl. Přeledu“, da je Slovanov 137 do 138 milijonov in sicer Rusov 95,165.025, Poljakov 18,764.353, Čehov 8,639.347, Lužičanov 108.884, Slovencev 1,252.680, Srbov in Hrvatov 8,107.131, Bolgarov 4,850.000. Vseh Nemcev pa je baje 85,793.000.

Katerih je več? Ob zadnji ljudski štetvi so našli v Avstriji 9,170.000 Nemcev, 5,960.000, Čehov, 4,260.000 Poljakov, 3,380.000 Rusinov, 1,190.000 Slovencev in 710.000 Hrvatov in Srbov. Slovanov je tedaj 15,500.000, Nemcev pa samo 9,170.000. Ako bi prišlo do splošne volilne pravice za državni zbor in do svobodnih volitev, bi sijajno v državnem zboru zmagovali Slovani. Slovanov je tretjina več kot Nemcev, četudi z Nemci potegnejo Italijani (730.000) in vse ostale neslovan-ske narodnosti. Nemci se bojé Boga in pa pravičnega volilnega reda.

Na celi zemlji je 3064 jezikov ter več nego 1000 ver. Povprečna starost je 33 let. Med 1000 ljudmi doseže samo en človek starost 100 let in samo šest starost 65 let. Število vseh ljudi na zemlji je 1 in pol milijarde. Izmed teh umre na leto do 35,214.000, na dan 96.480, vsako uro 4020 in 67 vsako minuto. Nasproti pa se rodi na leto 36,792.000 ljudi, na dan 100.800, vsako uro 4200 in vsako minuto 70 ljudi.

Macedonija. Turčija je na papirju pričela s preosnovami (reformami). Poveljnikom orožništva

so imenovani sami Turki, a častniki so vsi vzeti iz turške vojske. Stroške za orožništvo plačevalo bo prebivalstvo posameznih vilajetov (okrajev) in v ta namen je razpisan nov davek od 5%. To je prvi korak do uvedb reform. Lahko si pa mislimo, za koliko se bo zboljšalo stanje Macedoncev z uvedanjem orožništva pod poveljstvom turških častnikov. Ta naprava Turčije gotovo ni drugo ko metanje peska v oči evropskim vevlastim. Reforme seveda popolnoma nič ne pomagajo, ker se je, kakor poročajo listi, v Macedoniji stanje poslabšalo. Kar v Solonu se je zgodilo 15 grozodejstev. Turški poveljnik pa seveda mirno gleda. Turki so požgali zopet več vasi in nekemu Macedoncu so postrelili ženo in otroke. Ta se je podal k ruskemu poslaniku, kateri ga je spremljal k Hilmipaši, kateremu se je pritožil. Paša pa mu jezen odgovori: „Sedaj je ramazan“ (čas, ki je med mohamedanci posvečen) in me ne motite! Tako izgledajo te reforme. Zato se pa tudi ni čuditi, če se vedno huje godi kristijanom v Macedoniji. Pretekli teden je prišlo zopet do vnebovpijoče krivice od strani turških vojakov. V Küstendilu so napadli in obkolili vojaki 250 Macedoncev, ki so bili prej ubežali v Bolgarijo in so se zdaj vrnili v domovino, in so jih vseh 250 brez povoda pomorili. Vsled tega je v Macedoniji tako ogorčenje, kokoršnega še ne pomnijo. Vstaja je torej neizogibna in izbruhne v začetku spomladi.

Naša gospodarska organizacija.

Gospodarska zadruga v Sinčivasi.

(Konec.)

V zadrugi smo poskušali dajati kmetom tudi denarnih posojil, a poljedelsko ministerstvo nam je to prepovedalo in po pravici: Tisti ljudje, ki takih posojil potrebujejo, so navadno najslabši posestniki, duhovnika se ne bojé, pač pa trgovca; temu vrnejo dolg, zadruga se pa izogibajo, če so ji kaj dolžni. Trgovci dajejo navadno kmetom, ki so bolj sposobni, cene, ki jih zadruga brez lastne škode ne more plačevati; to pri drugih, pri revežih, zopet dvojno vračunajo; zadruga je pa v svojih cenah stanovitna; kar dá enemu, dá tudi drugemu, in vzlasti reveži so se večkrat zahvaljevali, da dobivajo za popolnoma tisto množino žita v zadrugi zdatno več, kakor pri trgovcu.

Težko se borimo zoper nezaupnost kmetov, ki jo liberalci sejejo v preobilni meri. V liberalnem skladišču dovažajo večji liberalni kmeti in ti lahko delajo: liberallec se drži stranke; to skladišče daje na račun plačila po 80% vrednosti, odtegne potem stroške in daje konečni obračun sigurno in varno brez lastne škode. Očito liberalni posestniki prodajajo tukaj ceneje, kakor na trgu; režiija jih mora več stati kakor nas, kjer se knjigovodstvo in sploh vodstvo brez plačeno opravlja. A liberalci molčé, bojé se svoje stranke — ne pa duhovnikov.

En slučaj: celo nek zadružnik „Gospodarske zadruge“ je nedavno oddal liberalnemu skladišču večjo množino ajde, in je tam dobil za metrični stot 15 kron, ko bi bil dobil v zadrugi 17 kron, in s 15 kronami je bil obračun poravnan. In ta gospod nikakor ni ud liberalnega društva, kar moramo navesti, ker so nas Velikovčani pri graškem nadsodišču tožili, da za zadružnike kupujemo turšico iz Ogerske, češ, da žito jemljemo od neudov.

Z novim letom 1903. upamo, da je prišla zadruga na zdravo pot. Dobili smo v zadrugo novega gospoda, ki je prevzel prodajalnico, katero je zadruga uravnala, da ob nji živi poslovodja. Prejšnji poslovodja, g. Maisterl, je bil dober mož, a mrtvoud ga je zadel že leta 1900. Reveža smo ohranili v hiši, misleči, da bo mogla njegova žena oskrbovati vsaj najpotrebnejše in tako skrbeti tudi za moža. Spoznali smo, da ne pojde, a celo leto iskali človeka, in zdaj šele se je uravnalo tako, da upamo z novo uredbo s časom vse uravnati, kar se je do zdaj zabredlo in zamotalo.

Najbolj nas tolaži, da smo dobili izbornega poslovodjo v novem prodajalničarju g. P. Novaku. Ta gospod je volje, najboljše svoje moči žrtvovati, da spravi nam vse v red in da delovanje naših ljudi najnatančneje nadzoruje. Na njem zadruga zdaj deloma sloni. Naša dolžnost pa naj bo, da tega gospoda z vso močjo podpiramo. Zadruga je zato uravnala prodajalnico, da ji poslovodje ni treba plačevati, ker ga plačati ne more, če hoče pri piclem zaslužku obstati; a plačati moramo našega gospoda z denarjem, ki ga sicer nosimo nasprotnikom. Tukaj zdaj velja „Svoji k svojim“, na vsak način. G. Novak je izurjen trgovec; njegova dolžnost je, ljudem postreči tako dobro in tako po ceni, kot katerikoli drugi trgovci; naših zadružnikov dolžnost je pa, dajati za služek kolikor mogoče njemu, in ne našim narodnim in verskim nasprotnikom. Vzlasti prosimo častito duhovščino, da v tem oziru odločno nastopa. Naša zadruga se po ti poti lahko uzorno uravnava. Mi se ne borimo zoper trgovce, marveč jih podpiramo in ob enem pod-

piramo združništvo, ker je ta trgovec volje in je zmožen, voditi nam zadrugo — brezplačno. Po ti poti podpiramo 1. katoličana, 2. národnjaka, 3. pa zadrugo, ki je nam neobhodno potrebna, da združimo v teku let kmete, kar jih je še naših, v tesno, zavedno celoto, ki se ne bo dala več kršiti. Vodstvo zadruge prinaša ogromne žrtve. Vsakdo si lahko misli, kakšno veselje je v najhujšem zimskem mrazu vsako sredo voziti se iz Celovca v Velikovec in stati tam tri ure na prostem ter nadzorovati tehtanje, sprejemanje in izplačevati blago, poleg tega pa nositi veliko odgovornost celega podjetja in vrh tega škodo prejemati še večinoma na — svoj hrbet. V izvanredno nevarnem času moramo več žrtvovati, to ne gre drugače, in veliko podjetje potrebuje velikega truda.

Slovinci, spominjajte se Velikovške šole!

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Št. Stefan na Zili in okolico bo imela dne 8. svečana ob 1/23. uri popoldne svoj letni občni zbor pri po domače Pečkovi hiši v Smolčicah s sledečim vspeedom: 1. Poročilo delovanja hranilnice in posojilnice v letu 1902, oziroma odobrenje letnega računa. — 2. Poročilo računskih pregledovalcev in posvetovanje o razdelitvi čistega dobička. — 3. Volitev novega odbora. — 4. Razni nasveti. — Ako bi se ne sešlo o določenem času potrebno število udov, se vrši zborovanje ob 4. uri istega dne pri vsakem številu navzočih članov.

Odbor.

Loterijske številke od 31. januarja 1903.

Dunaj	59	42	6	20	37
Gradec	29	18	35	42	17

NAZNANILA.

Zahvala.

Za mnoge darovane vence ob smrti mojega brata

Vinkota Milonig-a

in tako obilno udeležbo pri pogrebu iz Bistrice v Strajovas se podpisani najsrčneje zahvaljuje vsem, zlasti pa bistriški požarni brambli.

Bog povrni vsakemu posebej tisočkrat.
Na Zilski Bistrici, dne 1. febr. 1903.
Alojzij Milonig.

Zdravega in močnega

učenca ali fanta za trgovino

sprejme **D. Pichler**, trgovina za specerijsko blago, Celovec, šolske ulice.

Na prodaj je

blizu Grebinja v Klošterski fari **Mikuš-eva kmetija** za 6500 glđ. z vsó živo in mrtvo opravó. Poslopje je v dobrem stanu, v lepi legi, čez 55 oralov njiv, travnikov in gozda, veliko sadnega drevja, tako da se celo 30 polovnjakov mošta na leto napravi.

Ako si hočete po ceni in dobro
pravo švicarsko uro

kupiti, obrnite se zanesljivo do

H. Suttner-ja, urarja v Kranju, ker te ure so po celem svetu znane kot najboljše. Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki ima blizu 600 podob, katerega Vam pošlje za-

stoj in poštnine prosto.

Izborna zaloga zlatnine in srebrnine.

Zajamčeno pristno mašno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi priporoča je knezoškofjski ordinarijat ljubljanski v svojem listu leta 1898. za nakup zajamčeno pristnega **mašnega vina** vč. duhovščini zato, ker je omenjeno društvo gledé razpošiljanja mašnih vin pod strogim nadzorstvom župnika-dekana v Vipavi. — Razpošilja se od 56 litrov naprej po 34 kron in više po stopinjah kvalitete za 100 litrov loco kolodvor Postojna. Rdeče namizno vino — kakor tudi večje množine — ceneje. — Na zahtevanje pošiljajo se vzorci, Posoda se zaračuni po dobavni ceni ali se ista vrne franko v šestih tednih. — Letošnji pridelek je izoboren in milejšjega okusa, ker je napravljen po novem francoskem načinu. Razpošiljal se bode v prvi polovici novembra. — Rdeče, jako priljubljeno namizno vino („cviček“) oddajalo se bode po 28 kron. — Belo, staro vino je še v zalogi. — Naročbam čez 500 litrov dovoli se nekoliko popusta.

Kmetijska zadruga v Vipavi (Kranjsko).

Važno za bolehaljoče na želodcu!

Pomanjkanje teka, bolečine in slabost želodca, slabost ter glavobol vsled slabega prebavljanja, **slabo prebavljanje** itd. odstranjujejo takoj znane **Brady-eve (marijinoceljske) želodčne kapljice.**

Na tisoče zahvalnih in priznalnih pism.
Jedna steklenica z navodilom 80 v., dvojna steklenica 1 K 40 v.

Dobivajo se v lekarnah.

Kjer se ne dobivajo, razpošilja jih **glavni razpošiljatelj C. Brady**, lekarna „k ogerskemu kralju“, Dunaj L., Fleischmarkt 1, in sicer če se prej pošlje 5 K: 6 majhnih steklenic, če se pošlje 4 K 50 vin.: 3 velike steklenice poštnine prosto.

Pred ponaredbami se svári. Prave marijinoceljske želodčne kapljice morajo imeti varstveno znamko in podpis: *C. Brady*

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Štedilno milo z znamko „jelen“

je izredno dobre kakovosti, je jako izdatno in zajamčeno čisto.

Na prodaj je po vseh boljših prodajalnicah tacega blaga.

Paziti je na gorenjo varstveno znamko.